

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ในสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา ก่อนและหลังการใช้กลุ่มบำบัดที่เน้นการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมความคิด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือ แบบวัดความสามารถในการเผชิญ ปัญหา ประชากรที่ศึกษาได้แก่ผู้ป่วยจิตเภท สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา จำนวน 20 คน โดยเลือกผู้ป่วยจิตเภทตามเกณฑ์ที่กำหนด

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภท จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ผู้ที่ทำให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย ระยะเวลาในการเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนรวมความสามารถในการเผชิญปัญหา ของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ paired t - test ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทรายด้าน ก่อน และหลังการทดลอง

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์แทน ค่าสถิติต่างๆดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	หมายถึง	ระดับของความมีนัยสำคัญ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภท จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย ระยะเวลาในการเจ็บป่วย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(20)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	10	50
หญิง	10	50
2. อายุ(ปี)		
20-25	3	15
26-30	12	60
31-35	3	15
36-40	2	10
41-45	-	0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	9	45
คู่	10	50
หม้าย	1	5
ร้าง	-	0
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	2	10
มัธยมศึกษาต้น	8	40
มัธยมศึกษาปลาย	7	35
อนุปริญญา ปวช. ปวส.	-	0
ปริญญาตรีขึ้นไป	3	15

ตารางที่... (ต่อ)		
ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(20)	ร้อยละ
5. อาชีพ		
ว่างงาน	6	30
รับจ้าง	7	35
ค้าขาย รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	25
เกษตรกรรวม	2	10
6. รายได้ของครอบครัว/เดือน		
น้อยกว่า 2,000 บาท	4	20
2,000 -5,000 บาท	11	55
5,000 - 10,000 บาท	4	20
สูงกว่า 10,000 บาท	-	0
7. ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วย		
ตนเอง	-	0
บุตร	-	0
สามี-ภรรยา	5	25
บิดา-มารดา	11	55
ญาติพี่น้อง	4	20
8. จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาใน		
โรงพยาบาล		
1-2 ครั้ง	18	90
3-5 ครั้ง	2	10
9. ระยะเวลาในการเจ็บป่วย		
1-2 ปี	17	85
3-5 ปี	3	15

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากันคือ เพศชาย จำนวน 10 คน เพศหญิงจำนวน 10 คน มีอายุอยู่ในระหว่าง 26-30 ปี มากที่สุด มีจำนวน 12 คน รองลงมา คือ อายุในช่วง 20-25 ปี และช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 3 คน เท่ากัน และน้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี มีจำนวน 2 คน สถานภาพสมรสมีจำนวนมากสุด จำนวน 10 คน รองลงมา สถานภาพโสด จำนวน 9 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คือหม้าย จำนวน 1 คน

ด้านระดับการศึกษา อยู่ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด มีจำนวน 15 คน รองลงมาคือระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 3 คน น้อยที่สุดคือระดับประถมศึกษา มีจำนวน 2 คน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง มีจำนวน 7 คน รองลงมาคือว่างงาน มีจำนวน 6 คน และน้อยที่สุดอาชีพค้าขายจำนวน 5 คน ด้านรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 2,000-5,000 บาท มีจำนวน 11 คน รองลงมา คือ 5,000 –10,000 บาท มีจำนวน 4 คน และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 2,000 บาท มีจำนวน 3 คน

ผู้ที่ให้การดูแลเมื่อเจ็บป่วยมากที่สุด เป็นบิดา -มารดา มีจำนวน 11 คน รองลงมาคือ สามี -ภรรยา มีจำนวน 5 คน และน้อยที่สุดคือ ญาติพี่น้อง มีจำนวน 4 คน

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่าอยู่ระหว่าง 1-2 ครั้ง มากที่สุด มีจำนวน 18 คน รองลงมาคือระหว่าง 3-5 ครั้ง มีจำนวน 2 คน ส่วนระยะเวลาในการเจ็บป่วยอยู่ระหว่าง 1-2 ปี มีจำนวน 17 คน ระยะเวลาในการเจ็บป่วยระหว่าง 3-5 ปี จำนวน 3 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการเผชิญปัญหาของคะแนนรวมความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการทดลอง (N = 20)

ความสามารถในการเผชิญปัญหา	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนทดลอง	79.20	13.11	
หลังทดลอง	92.45	8.23	4.64

* P < .01

จากตารางที่ 3 คะแนนรวมความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทก่อนการใช้กลุ่มบำบัดที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความคิด มีคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหา ($\bar{X}=79.20, S.D.=13.11$) แตกต่างจากหลังการใช้กลุ่มบำบัดที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความคิด ($\bar{X}=92.45, S.D.=8.23$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.64$) โดยมีค่าคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาหลังการทดลองเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ paired t-test ของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภทรายด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถในการเผชิญปัญหา	หลังทดลอง (n=20)		ก่อนทดลอง (n=20)		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การแก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	7.80	2.65	7.70	3.16	0.12
การแก้ไขอารมณ์ดึงเครียด	11.15	2.11	7.10	3.24	4.10*
การใช้การประคับประคอง	11.15	3.07	6.40	3.49	4.61*
การพึ่งพาตนเอง	17.20	2.29	13.60	3.22	3.81*
การเผชิญหน้ากับปัญหา	24.65	4.02	18.90	4.89	6.43*
การมองเหตุการณ์ในแง่ดี	20.50	1.93	13.80	2.57	8.16*

* $P < .01$

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหารายด้านหลังการทดลองของผู้ป่วยจิตเภท พบว่า การเผชิญหน้ากับปัญหา การมองเหตุการณ์ในแง่ดี การพึ่งพาตนเอง การบรรเทาอารมณ์ดึงเครียด การใช้การประคับประคอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเผชิญปัญหาของผู้ป่วยจิตเภท แบบแก้ไขอารมณ์ดึงเครียดก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน